

HISTORIE PŘEKLADATELSTVÍ A TLUMOČNICTVÍ

Středověk

V raném středověku se na troskách antické civilizace zrodila středověká křesťanská společnost a na christianizaci původně pohanských kmenů měli velkou zásluhu právě tlumočníci a překladatelé. S šířením křesťanství byl neodmyslitelně spjat rozvoj křesťanské vzdělanosti, v klášterech vznikaly první knihovny, v nichž se shromažďovala především náboženská literatura, a právě církevní díla byla hojně překládána.

Původní překladatelské techniky byly velice jednoduché, překladatelé překládali doslovně jednotlivá slova, bez ohledu na myšlenku celého textu. Katolické církvi tento přístup vyhovoval, v textech Písma se setkává člověk s Božím slovem, a tedy text Písma svatého měl zůstat zachován a být nepřístupný jakémukoliv přetváření. S rozvojem knihtisku však přišly reformační snahy zpřístupnit bibli nejen zástupcům církve, ale také širší veřejnosti.

Ne nadarmo se stal patronem překladu svatý Jeroným, muž žijící v letech 347–420, který ve 4. století našeho letopočtu přeložil do latiny bibli, na jejímž základě se formovala po mnoho let římskokatolická církev. Bible, Kniha knih, nebo chcete-li také Písmo svaté je totiž dodnes nejprekládanější a nejvydávanější knihou světa.

Bible se začala překládat do řady evropských jazyků, od co největší doslovnosti se často ustupovalo a překládaly se naopak klíčové pasáže.

Následkem těchto rozdílných překladatelských přístupů došlo k rozdělení křesťanství na katolicismus a protestantismus.

Po vynalezení knihtisku, jenž se datuje do první poloviny 15. století a je spojen s osobou Johanna Gutenberga, byla Bible (první Gutenbergovo vydání z roku 1452) první tištěnou knihou v západní Evropě.